

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANUL II.

„Gazeta” iese în fie-care zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.

Se primumeră la tôte ofi-
ciile postale din întru și din
afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brășov:
la administrațiunea, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. séu
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 61.

Brășov, Vineri, 18 (30) Martie

1888.

Procesul de presă al „Gazetei” și foile ungurești.

Dăm loc astăzi aprepărilor, ce
le face diarul „Ellenzék” din Clușiu,
dirigiat de d-lu deputat Bartho Mi-
klos, asupra procesului nostru de presă.
Sub titlul „O teoriă viclénă,” scrie
„Ellenzék” în fruntea numărului său de
Sâmbătă 24 Martie următoarele:

„Statul maghiar, respective
representantul ordinii de drept
vătămate a citat d-lele aceste dela
Brășov la Clușiu pe redactorii
valah Dr. Mureșianu și Bobancu.”

„Amândoi s’au prezentat în-
tr’o îmbrăcăminte, contra căreia
nu se pôte obiecta nimic, cu des-
tulă punctualitate, dér plin de ură
împotriva a totu ce e maghiar.”

„Acestei ure a și datu Dr. Mu-
reșianu în mai multe rânduri es-
presiune în modu destul de in-
teligibil.”

„Juriul i-a judecatu deja, și
cu acesta în ceea ce privește me-
ritul lucrului legea s’a răfuitu cu
atitudinea inimică statului a re-
dactorilor „Gazetei.”

„Despre verdictul juraților nu
vom dice nici unu cuvânt. Ce
motiv au avutu ei de a achita
pe Mureșianu și pentru ce au de-
clarat vinovat pe Bobancu, a-
cesta este o cestiune ce privește
numai și numai consciința și con-
vicțiunea juraților.”

„Noi la rândul nostru numai
într’o privință avem ocaziune și
motiv de a ne ocupa cu acesta
afacere.”

„Obiectul meditațiunii noastre
il pot forma numai acele înve-
țituri, ce le putem scote din at-
titudinea observată de către acu-
sați cu ocaziunea pertractării.”

„Nu vom vorbi de propria in-
dividualitate a d-lui Mureșianu, nici
de aceea a d-lui Bobancu, căci a
judeca asupra acesteia nu este tréba
noastră. Omul cum se prezentă
— așa pôte și fi în adevér.”

„Ne mulțumim cu aceea, că
domni Mureșianu și Bobancu sunt
omeni cu cultură literară și știu
mânul bine condeiului.”

„Dér cu aceea nu ne mai pu-
tem mulțumi, că atunci când pu-
terea pedepsitoare a statului află
causă de a-i cita înaintea forului
său ca se-și dea sémă — atunci
d-lu Mureșianu se începă a se mișcă
incóce și ncolo cu neliniște, și se
comită față cu autoritatea statului
și instituțiunile legale tocmai acea
nerespectare, pentru care a fost
citatu pe banca acusaților.”

„D-lu Mureșianu și-a făcut un
plan cu privire la atitudinea ce
avea se-o observe înaintea juriului
și l’a și executat în modu con-
secvent.”

„Elu s’a decis, a nu se exprima
în altă limbă decât în limba va-
lahă înaintea or-și-cărei autorități
publice a statului maghiar. Or-
ganele legii procedă cu elu cum
voru voi, densusul decât nu se pôte
apera în limba valahă, nu se apără
în altă limbă, de l’ar spëndura
chiar la momentu.”

„Și a făcut cum a vorbitu.
A fost destul de naiv, dér și

destul de viclén, spre a puté
explora dela președintele tribuna-
lului — că ore n’ar fi posibilu a
se compune unu astfelu de juriu,
a căruia membrii se înțelegă toți
cu toții apărarea lui în limba va-
lahă, și decât o înțelegu, se-i și
dea dreptate.”

„Și tocmai în acesta naivitate
se exprimă viclenia d-lui Mure-
șianu, în care nu se cuprinde mai
puțină agitare, ca în acel artu-
culu, pe care l’a scrisu cu negrela
urei, dér pe care juriul din Clu-
șiu cu acestu privilegiu nu l’a aflat
a fi de natură așa de periculosă,
ca pentru aceea se îndrepteze ca-
lea d-lui Mureșianu spre *Vatú* ori
spre *Náséudú*.”

„D-lu Mureșianu — când a ce-
rutu, ca elu se se pótă apéra în-
aintea unor jurați cari vorbesc
său înțelegu limba valahă, atunci
de faptu nu a făcutu alta, decât
a trasu la îndoielă în totă forma
acel dreptu alu juriului instituitu
de către statul maghiar, după
care acestu stat se pótă judeca
asupra tuturor cetățenilor săi
într’unu felu. Căci dóră după te-
oria d-lui Mureșianu e mai multu
ca siguru, că celu ce din aseme-
nea motivu nu se folosese de
dreptul său de apărare — nu nu-
mai că demonstreză în contra au-
torității tribunalului constituitu
ca se judece asupr-i, ci totodată
refusă formalu respectul datorit
față cu instituțiunile legale ale
statului. Prin urmare d-lu Mure-
șianu a datu cu acesta unu astfelu
de exemplu conaționalilor săi,
care este forțe acomodat, pentru
ca în casuri analóge, ces’orú ivi,
se se îndemne a observa o ase-
menea atitudine încă și mai mult
dintre ei.”

„Căci în cererea d-lui Mure-
șianu nu se potu descoperi numai
semnele resinațiunii individuale,
ci și semne, că scopul lui hotăr-
ritu este de a încuragia pe cona-
ționalii săi, ca se ia pozițiune
față cu instituțiunile legale ale
statului maghiar. Acesta atitu-
dine e acomodată de a face, ca
elementele, — căroră Mureșianu și
soții săi de principii, de unu gându
cu elu, le ține în modu sistema-
ticu ferecată mintea sănétosă
și libera consciință — se se facă
noui discipuli ai d-lui Mureșianu,
și strinși bine laolaltă — se dove-
descă la data ocaziune tocmai așa
de puțin respectu în privința legii,
precum a aflatu de bine d-lu Mu-
reșianu a uita cu totul de acestu
respectu datorit.”

„Dér acesta, dêu, totuși nu e
lucru așa de nevinovat, cum gân-
desce d-lu Mureșianu, și decât crede
densusul, și încă și avocatul Da-
mianu, că o asemenea purtare e
de natură ca divergențele dintre
naționalitățile singuraticale ale pa-
triei maghiare se se pótă aplana,
atunci se înșelă fundamentalu.”

„Noi de siguru că nu voim să
susținem stările de față, nu voim
să lăsăm mereu deschise isvórele
urei și ale vrajbei, și suntem gata
a ne alătura la aceia, cari servesc
sinceru și cinstitu cauza bunei în-

telegeri împrumutate, dér pretin-
demu, ca cetățenul de stat de
origine valahă, — care accentuează
necesitatea bunei înțelegeri: se fiă
cu intențiun france, sincere și o-
neste atât față cu noi cât și față
cu voința statului și cu ordinea de
drept legală.”

„Căci vedeți numai d-le Mure-
șianu, când d-vóstră diceți, că nu
vê apérați înaintea unui altu tri-
bunalu, decâtu numai înaintea u-
nuia care înțelege vorbirea valahă
și când d-vóstră nu poștiți abso-
lutamente a exercita drepturile pu-
bliche ale cetățenului statului, decât
în exercitarea acestor drepturi nu
puteți se folosiți eschisivu numai
limba valahă — atunci nu lucrați
la stabilirea bunei înțelegeri, ba
din contră, prin resinațiunea dom-
niei-vóstre naivă, dér în fondu vi-
cleană, vătămăți voința generală
a statului maghiar, ce se exprimă
în legi, și pe lângă acesta — se mă-
turisimú sinceru — încuragiați pe
conaționalii d-vóstre la nerespec-
tarea instituțiunilor legale și la
oposițiune neîndreptățită. Și cumcă
acestu soi de lucrare nu se pôte
ingădui, acesta dóră și d-lu Mure-
șianu o recunósce, mai ales decât
se va cugeta și la aceea, că o ast-
felu de purtare nu pôte nici cât
negru sub unghie se ne întărescă
pe noi în presupunerea, că Mure-
șianu și ómenii de-unu gându cu
el sunt nisce factori acomodați,
pentru ca noi cu conlucrarea lor
se ne luăm ca țintă stabilirea
bunei înțelegeri reciproce.”

„Apoi ar fi bine decât d-lu
Mureșianu s’ar gândi și la aceea,
că în lupta ce-o continuă densusu
în contra statului maghiar și a
instituțiunilor lui, numai ei pot
se fi partea care va perde, pen-
tru că este unu adevér vechiu că
„trebuie se se frângă, ce nu vrea se se
incovóie.”

Politica esternă a României.

În ședința dela 10 (22) Martie
a camerei române, d-lu deputat
Blaremburg a interelat guvernul
asupra politicei lui esterne. Inter-
pelantulu critică încheierea unui
tractat de alianță a României cu
Germania și cu Austro-Ungaria.

La acestă interpelare, d-lu I.
Brătianu, primul ministru, a răs-
puns între altele:

„Domnilor, decât cuvântarea d-lui
Blaremburg s’ar fi mărginitu numai la
efectele de optică ale imaginațiunii d-sale,
m’ășu fi mărginitu și eu a răspunde
numai prin acele puține cuvinte, prin cari
am răspuns în totdeuna în privința po-
litice noastre externe, și așa fi repetit și
de astădată, că programa politice nos-
tre este se nu provocăm pe nimeni,
se nu jignim interesele nici unui stat,
dér se le apărăm pe ale noastre când
sunt atacate. (Aplause).
Astăzi, domnilor, este unu fapt
constatat de Europa întregă, că noi
suntem în Europa unu element de or-
dine și de civilizațiune, că suntem unu
stat, care ocupă unu locu important
în echilibrul Orientului, că suntem unu
stat care, prin dezvoltarea sa pacifică,
pôte servi de modelu celorlalte popore

din jurul său. Éta care a fost și care
este ambițiunea noastră, politica noastră.

În aceste puține cuvinte se resumă
totu ceea-ce am a spune d-lui Blarem-
burg, și ori-cui altuia, în privința po-
litice noastre esteriore. Dér decât nu ter-
minu aci și mi permitu a mai ocupa
câteva minute tribuna, este pentru ca
se relevez ore-cari alte cestiuni, pe
cari le-a mai adus d-sa în discuțiune și
despre cari nu înțelegu cum au pu-
tut se între în cadrulu acestei inter-
pelări.

D. Blaremburg a dezvoltatú pre
largu programa politice d-sale, politică
de viitoru, negreșit, pentru a cărei pu-
nere în aplicațiune d-sa ascéptă desfă-
surarea evenimentelor în Europa în
sensul și în direcțiunea ce d-sale i
place a le-o fixa de pe acum. Și pen-
tru ca se facă se reiasă mai bine avan-
tagele politice d-sale, a căutat se cri-
tice și se lovésca politica noastră, numin-
du-o politică de aventură. Spre a ne
proba acesta, d-sa ni-a cetit în *Cartea
galbenă* a Franciei unu resumatú din a-
cea seriă de acuzări, ce ne făcea pe tim-
pulu acela d. Blaremburg și amicii d-sale
în gazeta d-lor *Tara*, care ne acusa că
noi suntem instrumente rusesci, că or-
ganisăm bande bulgare și că acele
bande fac exerciții militare până chiar
pe piața teatrului în Bucuresci. D-vós-
tră cu toți știți, decât asemenea acuzări
erau întemeiate și de aceea mé dispen-
sez de a le mai califica. Ele însă pro-
duceau efectul lor în streinătate, și
cu părere de réu constatú, că mai totu
aceeasi sistemă, dér pe unu altu térémtu,
se urmăze și astăzi; fiind-că nu pentru
România, ci pentru străinătate a vorbitu
d. Blaremburg când a spus cele ce
l’ăți auditú spunéndu adinóori în desvol-
tarea interpelării d-sale. (Aplause).

Vorbiți de *Cartea galbenă* a Fran-
ciei? Dér este lucru ușor de înțelesu
că, atunci când era o concurență între
Francia și Prusia de a câștiga pe Aus-
tria, și mai cu sémă pe Ungaria, este
ușor de înțelesu, că ori-cine venea se
ne denunțe pe noi ca instrumente ale
Rusiei ne punea réu, nu numai cu gu-
vernul austro-ungar, dér și cu guver-
nele acelor țări, cari căutau se-și atragă
amiciu Austriei.

„Mi aduc aminte, că a venit pe
timpulu acela la mine d. Boyar, care
ținea locul reprezentantului Franciei în
România, și mi-a spus că d. de Mous-
tier, ministrulu de esterne alu Franței,
dorea se scie cari sunt vederile guver-
nului român, care este programa sa.
Eu i-am răspuns, că nu mé așteptam
ca unu Francesu se ne facă o cestiune
ca acesta, fiind-că noi mai totu ne pe-
trecusem tinerețele în Francia, unde
n’am făcutu decât în totdeuna se spu-
nem cari sunt ideile noastre în privința
politice românesce. Mi s’a spus însé
că d. de Moustier este informatu, că noi
avem aplecări către Rusia. Atunci am
dis: Rusia, dela tratatul de pace în-
cheiatu la Parisu, se pörtă forțe bine cu
noi și nu ne face nici o greutate, nu ne
caută pricină în nimic. Bine este, din
partea noastră, ca noi se o provocăm?
Decă Napoleon III face curte împéra-
tului Rusiei, decât acest améndoi împé-
rați sunt în bune relațiuni, putem noi
se luăm o atitudine réuvoitoare în con-
tra Rusiei? Suntem încredințați, că împé-
ratul Napoleon însuși ne-ar dice că
facem atunci o nebuniă. Ce stricu eu

decă principele Gorciacoff se arată binevoitor pentru noi.

S'a dovedit în urmă, și Franciei și tuturor, că noi nu suntem instrumente orbe ale intereselor românești. (Aplause).

Onor. d. Blaremborg reeditază astăzi aceași acuzare de politică aventuroasă, pe care totuși d-sa n-o arunca acum 20 de ani sub pretextul formării bandelor bulgare, pretextul a cărei nețemeinică s'a dovedit în destul în acest interval. D. Blaremborg ține, că noi voiam să resculăm Bulgaria în scopul pe care l'am avut și astăzi de a forma imperiul Romano-Bulgar. Ei bine, domnule Blaremborg, d-ta poți să faci declarațiunile cele mai patetice, declarațiuni cărora se le dai cu atât mai multă sonoritate, cu cât știi că prin ele n'ai spus nimic, n'ai probat nimic, nu le-ai dat cu basă ceva mai concret decât nise simple frasse; pe când declarațiunile noastre se rađemă tôte pe fapte vedite, vorbesc de sine și mai bine decât ori ce am ține noi. Eu desfidu pe ori-cine să arate un singur fapt, din care să se pótă deduce, că noi am căutat vre-o dată să înființăm imperiul Romano-Bulgar.

În timpul resbelului din urmă, pôte că mai mult decât odată, a venit ocaziunea, ca Rusia să facă să lucească această idee înaintea ochilor noștri. Dér întrebați, cum am primit noi acest miragiu. Am ținut totdeauna: noi nu avem nici un interes peste Dunăre. Ni s'au oferit cetățile de pe malul drept al Dunărei, pe cari ne îndemnau să le luăm cel puțin ca să asigurăm ambele capătăi de poduri, și noi am răspuns: nu avem ce să facem nici cu cetățile, nici cu capătăile de poduri, nu avem să trecem Dunărea pentru a intra în Bulgaria, că nu avem ce căuta acolo; am adăugat: noi de abia avem putere să ne desvoltăm în țera noastră, pe sâma noastră, în ceea ce ne este nou de neapărată nevoie și nu trebuie să risipim mijlocele noastre materiale, intelectuale și morale pentru ca să facem dezvoltarea altor popore, cari n'au ajuns încă la gradul nostru de cultură. De aceea am refuzat ori ce propunere de felul acesta.

Ni-ați făcut o acuzare și în privința tratatului ce am încheiat cu Rusia, cu ocaziunea celui din urmă resbelu, și sunt nevoiți să facem chiar o indiscrețiune...

Când eram la Livadia și mi s'a spus că armatele rusești au să treacă prin România, eu am ținut: „Negrișit, după ce vom face un tratat”. Atunci principele Gorciacoff, care era însoțit de generalul Ignatieff, care trăiesce, s'a uitat la mine și mi-a ținut: „Trac-

tat! dér cine sunteți d-vostre?”. — Eu i-am răspuns, că în adevăr suntem o națiune mică, dér că nu vom pute face altfel decât a ne opune acestei treceri, în casul când nu vom fi regulat cestiunea prin un tratat. — „Decă ve opuneți, mi-a ținut principele Gorciacoff, atunci ve sfărâma”. — „Negrișit, am răspuns eu, sunteți o putere mare, puteți să ne sfărâmați, dér ne veți stima; însă nu ne veți sfărâma, căci ve duceți ca putere creștină să desrobiți nise creștini, și nu cred că veți face acesta sfărâmându pe alți creștini, călcându peste trupurile lor”. Comitele Ignatieff, intervenind în această convorbire mi-a ținut: Nu, d-le Brătien, principele Gorciacoff s'a cam animat; e lucru firesc și cert că vom face un tratat.

Tratatul, după cum știți, s'a și făcut, și, fiindcă d. Blaremborg a vorbit de tradițiunile cele vechi, l'așu ruga să-mi spună decă crede d-sa că, de-am fi avut atunci pe tron un Domn Român, care să fi urmat după vechile tradițiuni românești, Rusia ar fi încheiat cu noi tratat prin care să se oblige a respecta tôte drepturile, tôte libertățile noastre, și chiar Constituțiunea, în puterea căreia ați usat de cea mai mare libertate a pressei, așa încât diarele d-vostre atacau în tôte zilele pe Imperatul și armata lui? Credeți d-vostre că un Domn Român, care ar fi urmat tradițiunile de până atunci, ar fi putut obține un asemenea tratat? (Aplause prelungite)...

Ați ținut, că dela 1866 căutam să germanisăm țera, și nu ați găsit alt fapt să citați ca dovadă decât aducerea d-lui Krenski, pe un timp foarte scurt, ca instructor al armatei, dér uitați că în acest timp am avut mai mulți instructori franceși pentru armată.

Ne imputați că am dat armatei noastre regulamente luate din Germania și nu voiți a ține sâma că, nu numai regulamentele, dér chiar și legile militare ale Germaniei s'au impus dela sine Europei întregi, prin simplul fapt că sunt cele mai bune legi și regulamente și cele mai potrivite cu progresele artei militare de astăzi. (Aplause).

Ați vorbit de Stroussberg și de Bleichröder, caru nu a fost decât urmașul lui Stroussberg. Dér d-vostre, cari până atunci ați fost neconținți la putere, cari erati stăpâni absoluți în țera, de ce n'ați putut să faceți drumuri de fier cu Italiani, cu Francezi, cu Englezi? De ce nu ați putut da o singură concesiune, care să se fi realizat, și de ce nici una din concesiunile date de d-vostre nu a reușit? În ade-

văr, cu concesiunea Stroussberg s'a întemplat o nenorocire, s'a întemplat, că concesionarul a dat faliment, dér până în fine, lucrul totuși s'a putut îndrepta și țera are drumuri de fier, cari circula de atâția ani și cari astăzi sunt pe deplin proprietatea noastră; pe când cu concesiunile ce votaserăți d-vostre, pôte că nu le-ar fi avut nici astăzi.

Diceți că am voiți să germanisăm armata română? Dér să vedem în ce școle și-au făcut studiile oficerii pe cari i-am trimis noi în străinătate și în ce școle au mers aceia pe cari i-ați trimis d-vostre.

Noi, de când suntem la putere, i-am trimis în Franca, în Englitera, în Belgia, în Italia. Și chiar pe copii noștri unde i-am trimis? (Aplause). Ciudațu lucru! Să voiesc eu a germanisa tótă țera, și numai pe familia mea să voiesc a o francisa! (Aplause).

Franca cunoște foarte bine statornicia noastră în recunoștința ce i-am purtat în totdeauna, și nu insinuările d-vostre mă vor face pe mine să trec de un ingrat în ochii Francesilor. Francesii își aduc aminte că, atunci când Franca era învinsă, când Napoleon căduse, eu am ținut că, precum odată se ținea despre o putere ore-care, că va speria lumea prin ingratitudinea ei, totuși astfel se va ține despre Român, că noi vom speria lumea prin grațitudinea noastră către Franca pentru binele ce ea ne-a făcut. Și acest sentiment, departe de a ne pune rău în ochii Germaniei, din contră, ne-a dat o valoare mai mare și ne-a înălțat, fiindcă recunoștința onorează și pe o națiune și pe un individ. (Aplause). Germania a vădit în noi un popor care știe să pörte în inima sa, în ori-ce împrejurări, sentimentul recunoștinței pentru binele ce i-se face și de aceea, nu numai că nu a căutat să ne germaniseze, dér încă ne-a încurajat și ne-a dat binevoitorul sprijin ca să ne putem desvolta în tótă libertatea și în modul cum credem și cum dorim noi. (Aplause prelungite).

Dicea onor. d. Blaremborg, că sistema noastră de germanizare, pe care am căutat să o impunem țerei, a făcut ca națiunea să se răcescă cu totul de Germania și chiar de Prusia, către care mai înainte nu avea decât simpatii. Dér eu l'așu ruga pe d-sa să-mi spună, cine la 1866, când a venit principele Carol în țera, a ridicat populațiunea din Bucuresci, ca să o ducă să dărâme templul israelit? Cine pe atunci făcea propaganda cea mai înfocată contra principelui Carol și striga că avem să fim nemți? Cine altu de cât amicii d-vostre..... (aplaude prelungite)...

(Va urma).

Scene regretabile în Bucuresci.

Telegrama din Bucuresci, ce ni s'a trimis ieri, ni-a comunicat că Lun și Marț s'au petrecut în Bucuresci scene foarte regretabile. Eță cum istorisesc foile din capitala României cele petrecute:

Duminea a ținut opoziția o întrunire, în care s'a decis, ca o deputațiune să mērgă la regele și să cēră înălțurarea guvernului Brătianu. Totodată s'a anunțat pentru Lun o altă întrunire, în care să se comunice rezultatul audienței la regele.

Lun se ținu întrunirea. D-lu Vernescu, unul dintre conducătorii opozițiunii, raportă, că încă n'a avut audiența și decă neavându ce spune adunarea să se disolve. Mai vorbi și d-lu Fleva, un alt deputat de frunte opozițiunii, și adunarea se disolvă, dându-i-se sfatul să nu mērgă să turbure banchetul ce tocmai atunci se ținea în sala teatrului național, datu fiindu d-lui I. Brătianu de către comercianții din Bucuresci.

Eșind publicul afară din sala întrunirii, câțiva omeni începură a striga să mērgă la palat. D-nii Vernescu și Fleva sunt trași în cupe de câțiva inși, cari deshămară caii. Dér ori pe unde au vrut să trecă, manifestații au fostu întâmpinați de gendarmi și alte trupe, ér deputații opozițiunii s'au dus la cameră.

Intr'aceea manifestații s'au străcurat unu câte unu pe cai laterale la palat. Garda palatului a fostu îndoită. Aușind despre acesta, d-lu Vernescu cu alți deputați din opoziția se întorče dela cameră la palat și cere să fi primitu de regele. Regele însă nu l'a primitu în acel moment, ci se ține că i-a răspuns următoarele: „Liniștiți întâu strada și apoi vorbiți cu mine!”. Sosindu gendarmii călări, curățiră curtea palatului.

Sera manifestații se liniștiră. Banchetul dela teatru a trebuit să fi păditu de unu cordonu de gendarmi, altfelu a decursu în liniște.

A doua zi, Marț, pe la ora 1 d. a. opoziția porni dela clubul ei spre cameră. Aci fură întâmpinați manifestații de oștire. Se începu încăerarea. Soldații traseră focuri orbe, ér unii dintre manifestații impușcară cu revolverele, alții o luară la fugă. Cei rămași încercară să pētrundă în cameră. Gendarmii pedestri îi opriră, ér cei călări veneau în fuga mare și sosindu ocupară curtea Metropolei. Sosiră și trupe de liniă. Unu glonțu trimis dntre manifestații lovi în capu pe unu ușieru dela cameră, care și muri. Sunt răniți și deoparte și de alta.

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

(5)

IONU ISTETULU.

Legendă de V. A. Urechid.

Cine nu știe ce simțiri deșteptă în sufletu vederea, după o lungă lipsire, clopotniței locului unde te-ai născutu! Când auș de departe sunetul clopotelor, sunet cu care urechea ta a fostu deprinsă în copilăria, și se pare că auș cea mai dumnezească musică!

Dér nu încape vorbă de inimă albastră, într'o biată snovă ca acesta...

Biată omenire!... Bucuria lui Ionu se schimbă în temeri și în bănueli, numai ce dări de departe clopotnița satului său.

— Cine-mi spune, își ținea el, cu ochii țintă la clopotniță. Cine-mi spune de mai trăiesce Acsinia? Apoi, de trăiesce, ore remas'ea ea femeă cum se cade?

Și mai amară muncă dădea inimii sale întrebarea adoua ce-și făcea.

Până ce trecu de Rîmnicul-Vâlcei, unde mai nu se opri Ionu, zorindu-lu dorul satului său, sosi și sera. Până ajuns la jitară satului, acum era nopte bine și luna se ridica mărēță și bălae pe ceru.

Chiar la doi pași dela jitară era casa lui Ionu, séu mai dreptu grăindu, casa palamariului bisericei. O live de desă era în jurul casei. În această live Ionu își puse în gându să se aciuească, să vadă ce și cum mērgu lucrurile pe la elu acasă, înainte de-a da cu ochii de Acsinia.

Așa făcu. Deabia era într'unu alunișu desu, de câteva minute, cându eță se deschide ușa casei și unu popă (care la lumina lunei i se pără lui Ionu frumosu și tēnēru), eșindu din casă ține, din pragul ușei, cu dragoste nevetei lui Ionu; „mē întorcu îndată, drăguță!”

— Drăguță!... Unu popă tēnēru ține nevetei lui Ionu: „Drăguță!” Ionu puse mâna pe cuțitul din cingătoare și cum scapără fulgerul îi scapără prin minte să se svirle asupra popei să-lu străpungă cu cuțitul și apoi asupra muerei sale necredinciose...

Dér Ionu își aminti de sfatul căpitanului: „La vreme de zor nu pune mâna pe topor, nici pe cuțit, când ești amarit.” Ionu déră opri mișcarea sa și se hotări să nu facă așa ceva, să nu se resbune decât adoua zi fără de zor.

Eși decă din tufșu, după ce se departă popa și încă din bățatura casei,

lângă prispă strigă, stăpânindu-și mânia: Nevastă! Acsinio!

Acsinia cunoscă glasul, eși răpede și îmbrățișă cu multă dragoste și bucuria și cu dulci mângăeri pe Ionu Istetulu.

— Ce-i muerea! gândea Ionu. Ia, o pisică viclănă! Dér și elu, mai din dragoste, mai cu prefacere, îmbrățișă pe Acsinia.

— Frumosu! ține femeea; frumosu! Șapte ani departe de mine și nu mi-ai scrisu măcaru: „negri țu-ochii!... Nu mai șciam de ești mortu ori viu!”

— Da tu mi-ai scrisu?

— Ce mincinosu!... Tata țu-a trimesă peste 20 de revașe și n'ai răspuns la nici unu.

— Pentru-că nu le-am primitu.

— Ce țici? Apoi tata pune pe revașe numele țeu: „Ionu Dudău.”

— Apoi toți mă știu în oște cu numele Ionu Istetulu... Și unde trimeteați voi revașul nostru?

— Scriam noi pe revașu: „să se trimită unde o fi soldatul Ionu Dudău, la regimentul lui... Da țu-o fi fōme, Ionică... Cinat-ai tu astă seră?”

— Ba țeu nu...

— Cum o veni tata o să cinăm... Că uite, clocotește mălaiul prospētă și galbenu ca aurulu în ciauă...

Și așa grăind, Acsinia cu mâncile cămășei suflecate până în betele alțițelor, întinse peșchiră curat și mășuța cea rotundă și aședă trei tacămuri, linguri de tisă ca la țu de serbătore, cane de sticlă înflorite dela moș.

Numai ce se deschise ușa și intră ér popa... cu pricina... Cătu vēțu potcapulu ițăindu-se pe ușa, Ionu și puse mâna pe cuțit... Norocu că popa intra cu fața spre Ionu.

— Vai! ce era să facu, strigă Ionu, lăsându să-i cadă cuțitul din mână... E socrul meu!...

Dascălulu de acum șapte ani, era acum călugăru și popă.

Vēțu ce bine-i prinsu lui nea Ionu Dudău sfatul celu de-a treilea altu căpitanulu Glonță? Decă elu, din alunișu, dădea țoru la cuțit, așa-i că Ionu Dudău se făcea cigășu de socru?... Temnița îi șcia de oșe!...

Mirarea popei Onofrei fu mare vēțendu cuțitul căduțu din mânilu lui Ionu, dér bietulu liberatū mărturisă totu gândulu lui celu rău.

— Măi Iōne, ce? te credea tu cu panchițele ălea dela Bucuresci?

Și părintele îmbrățișă pe Ionu și-lu binecuvēntă.

ÉR Ionu nu mai isprăvea de lăudatū

Regretabilele scene se terminară aci. Procurorul general anchetază.

SCRILE DILEI.

Agio vamalul s'a fixat pe luna Aprilie cu 26%.

Locotenentului Maximilianu Lozanu, care a servit până deunăzile la divizionul de baterii în Braşov, i s'a înviniat să depună gradul de oficer.

Dintre obiectele industriale, lucrate şi trimise de d-nii învăţători de aici G. Moianu şi Cand. Muşlea la expoziţia cooperativă din Craiova, s'au înapoiat unele, cari nu s'au vândut acolo. Vameşii părintescului guvern unguresc le-au supus aceste obiecte la vămuire după tacele cele mai urcate ale tarifului vamal [50-60 fl. la 100 kgr.] aşa încât e uşor de explicat, că numiţii esopanzii au avut să întâmpine, pe lângă greutatea împreunată cu espunerea obiectelor, şi şicane. Unii căruciorii implementaţi din nule, coloraţi, lăcuiti şi în parte auriti şi bronzati este pusă la sortire cu nume à 50 cr. Căruciorul este espus în casina română. Atragem atenţiunea celor ce se interesează de înaintarea industriei noastre naţionale, care trebuie sprijinită cu orice preţ, că această sortire are de scop să întărească esopentia câtă de puţin din cheltuelile ce le-au avut.

Câteva persoane întreprindătoare din Mercurea au intenţiunea să folosescă isvorul de apă sărată, ce se află lângă şoseua Sebeşului, cam 6 kilometri departe de Mercurea, spre a face băi. Primii paşi în această privinţă s'au şi făcut.

In Bucureşti a apărut un nou ziar cotidian „Democraţia” având ca program: „lupta în contra „duşmanilor de stat”, cari nu se dau îndărăt de nici un mijloc imoral de răsturnare, cari au pângărit publicitatea prin diatribe şi insulte personale, cari insultă altarul sfânt al familiei, asmută pe cetăţeni la disordine” etc. In Brăila de asemenea apare un ziar bisepământal „România viitoare” având, în programul său de luptă, care e: „luminarea masselor”, şi un punct priitor la Români din alte state, cari s'şi capete drepturile lor de autonomie în afacerile ce i privesc.

Din Sălagiu ni-se scrie, că la 20 Februarie a. c. sa s'aversat în biserica română din Ortelec cununia d-rei Victoria Popu, fca meritului şi vred-

nicii, protopopu din Ortelec d-lu Teodor Popu, cu d-lu teologu absolutu de Gherla Titu Trifu, unu tinaru harnicu şi de bune sperante pentru biserica şi poporul românesc. Cununia s'a s'aversat prin d-lu vicaru alu Silvaniei, Alimpu Barbolovici, er ca naşi au fost d-na şi d-lu Georgiu Popu de Băseşti. La această s'erbătoare familiară a d-lui protopopu T. Popu a luat parte unu număr forte frumosu dintre inteligentia romană ai Selagiului, er d-lu Georgiu Popu, accentuându celorţi presentii necesitatea de a se ţine de datinele strămoşesci, profită de ocaziunea acestei festivităţi pentru a s'evirşi unu faptu, pe câtu de rar, pe atâtu de esemplaru şi laudabilu. Anume, la iniţiativa d-sale, se jucă la miezulu nopţii „Joculu miresei”, adunându-se în folosulu fondulu „Reuniunii femeilor române din Sălagiu” frumosa sumă de 28 fl. 60 cr. şi doi galbeni. Unu oşpe, care a luat parte la această frumosa s'erbătoare familiară, ne comunică, că Români selăgeni au avut cu această ocaziune una din cele mai vesele petreceri şi fia-care participantu a dustu dela acea onorabilă casă suveniru prea plăcute.

Correspondenţa „Gazetei Transilvaniei.”
Satulungu, 15 Martie v. 1888.

Domnule Redactoru! In nr. 41 alu „Gazetei Trans.” a apărut unu articulu, despre petrecerea din Săcele, subscrisu de „mai multu participantu.”

In acelu articulu ca de încheiere se dice: „că ômenii hotelulu aru avu o purtare dură şi respingătoare” şi prin această atrage atenţiunea organelor competente adecă a epitropilor bisericeştilor rom. gr. or. din Satulungu, ca proprietarele acelu hotelu. Nu scim încâtu au seu încâtu nu au dreptu acei „mai multu participantu.” Atâtu însă scim că de când se află ca hotelieru d-lu Thal, în casele bisericelor noastre, nu avem şi nu putem dice nimic în contra densusului. Încă nu am avut nici odată unu hotelieru, care se se intereseze de casele noastre aşa precum se interesează celu actualu. Densusulu mai multu a stărut, pentru restaurarea şi întocmirea caselor de a fi corăspundătoare unui hotelu. Er reparaturu mai micu le-a făcutu cu cheltuala propriă, fără de a mai alerga pe la epitropiile bisericilor pentru ori şi ce lucru de nimic.

Cumcă ar fi unu om nepreventor faţă de oşpeţii sei, acesta nu o putem admite. Pentru că decând se află densusulu ca hotelieru, a atrasu acolo totă inteligentia din Săcele, atâtu română câtu şi maghiară, ceea ce înainte de acesta nici că se pomenea.

In fine trebuie să mărturisim că epitropiile bisericelor a simţitu o mare plăcere şi au felicitatu pe d-lu arëndator G. B. Popu, când au aflatu că în casele bisericelor noastre se va instala ca hotelieru d-lu Thal; pentru că pe când se

sese bine cei 600 de lei ai lui Ionu în cozonacu ca să nu-i fure cineva ori să-l înşele vre-unu pungaşu.

— Să trăescă, căpitanulu Glonţa dise Ionu, aruncându-şi căciula în naltulu podulu şi podidindu-lă lacrimile, când o fi vre-o bătaie mă punu în faţa lui să nu-l ajungă glonţulu duşmănescu!

— Omulu lui Dumneşu, căpitanulu seu, adause părintele Onufrie, dărindu în palmă, ca unu şarafu, cei 30 de napoleoni.

— Da de glonţi duşmănesci!... oftă Acsinia... Mai bine decâtu glonţe şi rebobe, mai bine să ne ferescă Dumneşu şi să ţină sfânta pace în lume!

Ecă posnă!
Am uitatu să dau povestei, la plecarea din Bucureşti, adă dimineta, unu praful de sare din pisălogulu cumetrei... Norocu că biata mea poveste, lăncedă, nesărată, a fostu ascultată de Carmen Sylva... Ca şi Voltaire, care presupunea scriitoraşilor ce voia să patroneze, totu spiritulu ce ar fi pus însuş în cărţile lor, decă le-ar fi scrisu elu. Autorea „Poveştilor Peleşului” va da povestei lui Ionu Isteţulu unu pravuleţu din minunatul seu spiritu!...

Sinaia — 1887. „Convorbiri liter.”

află densusu în hotelulu din Cernat, nu numai inteligentia streină, dar nici chiar cea română nu mergea în casele bisericelor, de ore ce nu le convenea hotelierulu.

Der totuşi se pôte că va fi fostu cineva nemulţumitu cu ocazia petrecerei din cestiune, se întâmplă aşa ceva când suntu multu. Unu ceru să le aducă mâncare, alţi cer farfurii pentru mâncarea ce s'au adus în traistă şi er alţi ceru bătură şi mai întâmplându-se ca unu să nu recunoscă câtă li s'a adus, e posibilu ca hotelierulu în graba şi mâhnirea lui să întârzie unoru cu împlinirea grabnică a cererei oşpeţilor şi aşa să se nască nemulţamiri.

In interesulu adevărulu am socotit, d-le Redactoru, că e o datorie pentru noi a restabili adevărulu cu privire la cele cuprinse în articulu din Nr-ulu mai susu amintitu şi încheind te asigurăm despre înalta consideraţiune şi stimă, ce-ţi păstrăm, er cei „mai multu participantu” potu fi convinşi, că nu neprevenirea ômenilor hotelulu, de cari n'avem nici o causă a ne plânge, ci unele neajunsuri suferite de acestia sunt cauza astorfelului de nemulţamiri.

Epitropiile bisericesci.

Intemplieri diferite

Focu. In comuna Derju, din Comitatulu Odërheului, a isbucnită dizele acestea focu în şura proprietarulu de acolo Nagy Ferencz. Se dice că foculu ar fi fostu pus de o mână rea. Pagubele sunt forte mari. Au ars clădirile economice şi coperişele caselor a 17 proprietari. De asemenea au cădutu jertfa fiacărilor 2 cai, 10 boi, 6 vaci, 5 viţei, 18 porci şi 49 oi. Paguba se socotesce în 15,000 fl., dintre cari asigurată a fostu numai o şură în preţ de 510 fl. Ba chiar şi vieta de omă a cădutu jertfa fiacărilor. Bătrana veduvă Juliana Brogn. Gabos, de 65 ani, când işi vedu grajdulu cuprinsu de fiacări, întră înăuntru cu scopulu ca să deslege o vacă, ce o avea, şi s'o scotă afară. Nefericita bătrână însă nu apucă să iasă afară, căci fiacările consumară cu repeziune estrordinară coperişulu grajdulu şi cărbunii aprinşi o îmormentară imediatu. In comuna Ciocmanu, din comitatulu Solnoc-Dobeca, aprupe de Ciachi-Gărbău, au ars 28 de case împreună cu tote clădirile economice ţinătoare de ele. Foculu se dice că a provenitu din nebagare de semă. Amănunte încă nu avem. — In Orăştia a ars ferestreulu dela câmpu, ce era proprietatea Fraţilor Toth. Paguba se socotesce aprupe la 40,000 fl. — In noptea de 17 spre 18 Martie a ars de totu mōra de măcinat a comunei Saisu.

Furtu. Lui George Stoica din Orlatu i s'au furat din curte două rōte de carti în preţ de 10 fl. — Cărciumarulu Ionu Munteanu din Tălmaci i s'au furat 10 chilograme de slănină şi 5 chilograme de carne. Gendarmii dela Turnu-roşu au pus mâna pe hoţu.

Cadavru găsit. In pădurea Mănăsturulu a fostu găsit la 24 Martie cadavru unu bietu şileru. — La 9 Martie a fostu găsit aprupe de tērgulu de vite din Mercurea cadavru unu cerşetoru din Aiudulu micu sub ţermulu păriului Dobërcei

SCRİ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu „Gaz. Trans.”)

Bucureşti, 29 Martie. In şedinţa de er a camerei, ministrulu de interne a declarat în răspunsulu seu la interpelaţiunea ce i s'a adresat, că guvernulu este firmu decisu ca neîntârziat în înţelegere cu parlamentulu să ia mēsuri, care să garanteze instituţiunile ţerii, liniştea şi ordinea publică, siguranţa parlamentulu şi respectulu cătră tron.

ULTIME SCRİ.

O telegramă din Paris comunică, că în faţa celor 45,000 de voturi cu care generalulu Boulanger a fost ales deputat în departamentulu Aisne, acesta a tre-

buitu să fiă pensionat. Intrebarea ce s'i-o punu cei mai multu republicani este, că ore prin mēsurile acestea aspre nu va creşea popularitatea lui Boulanger?

Demonstraţiunile pentru elu se înmulţesc. Diarele lui dicu că atacurile presei streine fi folosesc, făcându să se credă că e persecutat din afară, er guvernulu francesu supus influenţelor streine. In Parisu mulţimea se adună înaintea casei generalulu strigându-i „să trăiescă! jos cu Ferry!”

—x—

Până acuma sunt arestaţi pentru scenele petrecute în Bucureşti: D-nii Costică Rădulescu, N. Fleva, Porfiriad, N. Filipescu şi M. Pamihalopulo, redactoru la „Războiulu.”

—x—

Ni se scrie din Constanta, că comunicaţiunea vaporelor pe Dunăre a început. In 15 (27) Martie a fostu prima circulaţiune a unui vaporu austro-ungaru pe Dunăre până în Marea neagră.

NECROLOGU.

Jalnica soţia Eufrosina, fiulu Hortensiu, ficele Aurora, Tulia şi Maria, mamă, socră, fraţi şi soră, cumnaţi, cumnate, nepoţi şi nepote, cu inima frântă de durere vă face cunoscută încetarea din vieta a prea scumpulu lor soţ, părinte, fiu, ginere, cumnatu şi unchiu

Octavianu Popa,
in etate de 52 ani.

Rēmăşiţele pămăntesci ale rēposatulu s'au îmormentat în cimitirulu bisericeştilor din Dălga, Marti la 15 curentu.

Dălga, 13 Martie 1888.

Fia-i ţerina uşoră!

Laura Jekel, fca avocatulu din locu Iuliu Jekel, a încetat din vieta în 15 (27) Martie in etate de 14 ani. Îmormentarea s'a făcutu adă în cimitirulu evanghelicu.

Fia-i ţerina uşoră!

DIVERSE.

Animale dresate. — La teatrulu „La Bourse” din Bruxela are mare succesu o trupă de papagal albi, dresaţi. Aceste paseri joca polca şi valsulu pe acătorele lor cu o esactitate, care arată în papagal deosebită inteligentă musicală şi un mare sentimentu de ritmu. Der papagalii, fiindcă ne aflăm în timpuri boinic, sunt meşteri şi în mănuirea melor. Astfelu unul dintre densii cu tunulu, cu o adresă şi cu unu sange rece însemnat. După cum spune „L'indépendance belge”, pentru prima oară se vedu reprezentaţiuni date de papagal. Mai înainte se veduse prin Bruxela pisici, porci şi chiar găşce dresate.

Cursulu pieţei Braşov

din 28 Martie st. n. 1888

Bancnote romănesc	Cump.	8.48	Vend.	8.50
Argintu românesc	„	8.44	„	8.48
Napoleon-d'ori	„	10.04	„	10.05
Lire turesc	„	11.34	„	11.35
Imperial	„	10.32	„	10.35
Gabin	„	5.38	„	5.92
Scris. fonc. „Albina” 6%	„	101.—	„	102.—
„ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble rusesc	„	102.—	„	104.—
Discontulu	„	6 1/2—8%	pe anu.	

Cursulu la bursa de Viena

din 28 Martie st. n. 1888.

Renta de aur 4%	96.15
Renta de hărtia 5%	83.50
Imprumutul căilor ferate ungare	149.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (1-ma emisiune)	94.20
Amortisarea datoriei căi lor ferate de ostă ungare (2-a emisiune)	123.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (3-a emisiune)	109.—
Bonuri rurale ungare	104.—
Bonuri cu clasa de sortare	103.60
Bonuri rurale Banat-Timişu	104.—
Bonuri cu cl. de sortare	103.60
Bonuri rurale Transilvane	103.80
Bonuri croato-slavone	103.25
Renta de hărtia austriacă	78.55
Renta de argint austriacă	79.55
Renta de aur austriacă	109.60
Losuri din 1860	131.75
Acţiunile băncii austro-ungare	857.—
Acţiunile băncii de credit ungur.	273.25
Acţiunile băncii de credit austr.	272.10
Galbeni împărătesc	5.98
Napoleon-d'ori	10.08
Mărci 100 imp. germane	62.30
Londra 10 Livres sterlinge	126.75

Editoru şi Redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureşianu.

sfaturile căpitanulu, măcaru că nevasta lui dicea: „pecatu, Ionică dragă, că ne-ar fi prinsu bine cei 600 de leuşori?... Sfatu şi dicetori învăţ omulu dela moşi şi strămoşi, nu pe 600 lei... Ei, da pofţim la masă!...

Se puseră la masă. Mămăliguţa fumegea ca cădelniţa popei la Paşti... Popa scose unu fedeleşu mândru inchistritu, celu care amblase rōtă la masa dela nunta Acsiniei şi în care părintele acum ţinea vinu de celu ce pune la sfântulu Potir... Atunci şi Ionu Dudău nu voi să rămână mai pe jos decâtu socru-seu. Elu scose din desagi cozonaculu...

— Cozonaculu d-lui căpitanu, cinstite părinte... Mi-a dīsū să-lu aducū în tregu, neatinsu şi numai cu sfinţia ta şi cu Acsinia să-lu mănecăm... Cozonacu boerescu, Acsinio!... dela „Firear-altu-Coţcăi...”

Şi rupse cozonaculu şi... o minune!... Zingū! zingū! zingū!... Curgū din cozonacu, unulu, doi, trei, 30 de pol!... Toţi rămānu încremeniti, der Ionu ce mai ochi holba!...

— Auđi, cozonacu dela Firear-altu Coţcăi? E dela firearu alu lui Dumneşu, cozonaculu tēu, mă Iōne, dice rīdēndu părintele Onufrie.

Ecă așa!... Căpitanulu Glonţa pu-

Picăturile de stomach Mariazeller,
care lucră escelent în contra tuturor
bólelor de stomach.

Neintrecute pentru lipsa de apetit, slăbiciunea stomachului, respirațiunea cu mirosu greu, umflare (vântur), răgăelă acra, colică, cataru de stomach, acrelă, formarea de pētră și năsipu, producerea escesivă de flegmă, gâlbinare, greață și vomare, durere de capu (deca provine dela stomach), cărcei la stomach, constipațiune séu incuiare, încărcarea stomachului cu mănăcări și béuturi, limbrici, suferințe de splină, ficat și de haemorhoide. — Prețul unei sticle dimpreună cu prescrierea de întrebuințare 35 cr., sticla indoitu de mare 60 cr. .

Espediția centrală prin farmacistul **Carl Brady, Kremsier (Moravia.)** Picăturile de stomach Mariazeller nu sunt unu remediu secretu. Părțile conținătoare sunt arătate în prescrierea de întrebuințare, ce se află la fie-care sticlă. Veritabile se află mai în tôte farmaciile.

Avertismentu! Picăturile de stomach Mariazeller se falsifică și se imităză de multe ori. — Ca semn, că sunt veritabile, servesc înviltorea roșiă provédută cu marea de protecțiune de mai sus, și afară de acēsta pe fiecare prescriere de întrebuințare, ce se află la fiecare sticlă, trebuie să fie arățat, că acēsta s'a tipărit în tipografia D-lui H. Gusek în Kremsier.

Veritabile se află: Brașov, farmacia **Franz Kellemen**, farmacia la „Biserica Albă“; farm. **I. Goos**; farm. **Iul. Hornung**; farmacia **F. Iekelius W-we**; farm. **K. L. Schuster**. Feldlora: (Marienburg), farm. **Wil. Schneider**. Sz. Szt. György: farm. **Val. Beteg**, farm. **Barabás Fer.** 13,52—8

Nr. 68 ex 1888.

3—1

AVISU.

P. T. acționariloru institutului de credit și economii „Arieșana“ din Turda li se aduce la cunoscință că terminulu solvirei vērșământului alu V-lea (10 fl. de acțiune) a es-pirat în 24 Februarie st. n. a. c., deci prin acēsta sunt rugați a solvi câtu mai ingrabă acēstu vērșământu dimpreună cu percentele de întârdiere (dela o acție 8 cr. până în 31 Martie a. c.). — Totodată sunt rugați domni acționari, cari restéză încă cu vērșământulu alu III și IV-lea, es-pirat în anul trecut, a le achita câtu mai curēndu, dimpreună cu interesele de întârdiere.

Turda, în 26 Martie 1888 st. n.

Direcțiunea institutului de credit și economii „Arieșana“.

D. St. Șulutu.
direct.

Chiar acum a eșitu de sub tiparu

CUVĒNTĂRI BISERICESCI

la tôte serbătorele de peste anu,

de
Ioan P. Papiu.

Unu volumu de 24 côle 8° mare, hârtiă fină.

Numele d-lui I. Papiu este multu mai bine cunoscutu clerului român, decātu să fiă de lipsă a mai recomanda acēstu nou productu alu d-sale. Clerulu român a învățat a i aprețu scrierile d-sale pentru însemnata lor valoare literară. Noulu tomu de predică întrece încă tôte volumurile de predică edate până acum, prin întocmirea sa — avēndu o notiță istorică la fie-care serbătore, — care arată timpul introducerei, fazele prin cari a trecut și modul cum s'a stabilitu respectiva serbătore.

Prețulu unui esemplaru cu porto francat e 2 fl. v. a. séu 5 franci — lei n. platibil și în bilete de bancă ori marce postale.

A se adresa la Editura opului

Cancelaria Negruțu
în Gherla — Sz.ujvár.

Sosirea și plecarea trenurilor și postelor în Brașov.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașov la Pesta:

Trenulu de persone Nr. 307: 7 ore 20 de minute séra.
Trenulu mixtu Nr. 315: 4 ore 01 minută dimineța.

2. Dela Brașov la Bucuresci:

Trenulu mixtu Nr. 318: 1 ora 55 minute după amēdi.

II. Sosirea trenurilor:

1. Dela Pesta la Brașov:

Trenulu de persone Nr. 308: 9 ore 46 minute înainte de amēdi.
Trenulu mixtu Nr. 316: 9 ore 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașov:

Trenulu mixtu Nr. 317: 2 ore 32 minute după amēdi.

A. Plecarea postelor:

- Dela Brașov la *Rēsnoș-Zernesci-Brană*: 12 ore 30 m. după amēdi.
- " " " *Zizină*: 4 ore după amēdi.
- " " " în *Sēcuime* [S. Georgi]: 1 ora 30 minute nōptea.
- " " " la *Făgăraș*: 4 ore dimineța.
- " " " la *Săcele*: 4 ore dimineța.

B. Sosirea postelor:

- Dela *Rēsnoș-Zernesci-Brană* la Brașov: 10 ore înainte de amēdi.
- " *Zizină* la Brașov: 9 ore a. m.
- Din *Sēcuime* la Brașov: 6 ore séra.
- " *Făgăraș* la Brașov: 2 ore dimineța.
- " *Săcele* la Brașov: 6 ore 30 minute séra.

TIPOGRAFIA A. MUREȘIANU

IN BRAȘOVU, piața mare Nr. 22,

înființată cu începerea anului acēstui, provédută cu cele mai noue mijloce tehnice și asortată cu cele mai moderne tipuri,

primesce și efectuează totu felulu de lucrări tipografice, precum: **Opuri și broșure, statute, foi periodice, imprimate artistice în aur, argint și color, table, etichete de totu felulu și esecutate elegantu, și în color și a.**

Pentru comercianți: **adrese pe scrisori, facturi, liste cu prețuri curente, avisuri, rețomandațiuni, cerulare și a.**

Programe elegante, bilete de vizită, bilete de logodnă și de nuntă, după dorință și în color.

Disponēndu de mașini perfecționate și de isvōre eftine pentru procurarea hârtiei, stabilimentulu nostru tipograficu este în pozițiune a esecuta ori-ce comandă în modul celu mai esactu și esteticu precum și cu prețurile cele mai moderate.

Comandele eventuale se primesc în biurulu tipografiei Brașov, piața mare Nr. 22 etagiulu I cătră stradă. Comandele din afară rugăm a le adresa la

TIPOGRAFIA A. MUREȘIANU, Brașov.

„ALBINA“

Institutu de credit și de economii
FILIALA BRAȘOVU.

Scrisuri fonciare de 5°/₁₀₀

ale

Institutului de credit și de economii „ALBINA“
în Sibiu.

Acēste scrisuri fonciare notate la bursa din Budapesta aduc 5°/₁₀₀ interese și oferu **siguranța cea mai mare**, fiindu ele asigurate:

- prin hipotecă mai mare ca **întreită**, care adecă întrece siguranța pupilară usitată.
- Prin unu fondu specialu de garanție prescisu prin lege de **fl. 200,000** elocate în efecte publice sigure.
- Prin tōtă **cealaltă** avere a institutului.

Cuponii de interese se plătesc, fără de nici o subtragere, la semestru, în 1 Ianuarie și 1 Iulie la cassa institutului în Sibiu, la subscrisa filială în Brașov și la „Banca comercială ungară“ în Budapesta. La cerere pe scrisurile fonciare se dau împrumuturi până la 90°/₁₀₀ a valorei lor de cursu pre lângă 5¹/₂ ^o/₁₀₀ pe anu.

Scrisurile fonciare se rescumpără în valoarea lor nominală celu multu în 30 ani, prin tragere la sorti în totu anul. Ele se află de vēndare în cursulu țilei de fl. 98.50 la

Filiala din Brașov

a „ALBINEI“, institutu de credit și de economii.

Oarele de birou sunt începēndu cu 1-a
Aprilie a. c. st. n. dela 8 a. m. până la 2 p. m.

Avisu d-lorū abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe couponulu mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primitu țiarulu nostru până acuma.

Domni, ce se abonēză din nou, să binevoiască a scrie adresa lămuritu și să arate și posta ultimă.

Administrațiunea „Gaz. Trans.“